

Jaroslav Červinka – životopis

Jaroslav Červinka se narodil 7. prosince 1959 v Hradci Králové. Dětství a mládí prožil v malé vesnici Velenice nedaleko Městce Králové, kde vyrůstal společně s rodiči, starší sestrou a bratrem na velkém hospodářství. Otec pocházel ze selského rodu a rodina byla silně spjata s prací na statku. Už od dětství pomáhal s péčí o zvířata a prací na poli, což výrazně ovlivnilo jeho vztah k práci a životním hodnotám. Rodina byla křesťansky založená a dodržovala tradice, zejména Vánoce a Velikonoce. Dodnes považuje za důležitou rodinnou tradici pletení pomlázek.

Základní školu navštěvoval nejprve v Dobšicích a později v Dymokurech. Na školní léta vzpomíná s humorem, například na svůj první školní den, kdy utekl před nástupem do školy a druhý den ho do školy přivezla Veřejná bezpečnost. Ve škole měl rád sport a divadlo, kterému se začal věnovat díky své oblíbené učitelce. Největší úspěchy měl v atletice a fotbale. Po základní škole studoval gymnázium, kde původně plánoval nastoupit na vojenskou vysokou školu. Tento plán mu však překazil vztah se švédskou dívkou Evou Máriou Jancenovou, kvůli kterému nebyl do armády přijat. Později studoval stavební fakultu, ale studium nedokončil, protože založil rodinu.

Významně ho ovlivnily historické události druhé poloviny 20. století. Jako dítě vnímal okupaci Československa v roce 1968 a později se osobně účastnil demonstrací během listopadu 1989 na Národní třídě v Praze. S komunistickým režimem se nikdy plně neztotožnil a přes silný tlak nikdy nevstoupil do KSČ. Důvodem byla i rodinná historie, protože jeho předci byli spojeni s legionářskou tradicí a sedláckým prostředím, které bylo komunistickým režimem pronásledováno.

Velkou část života pracoval v zemědělství. Začínal jako traktorista a postupně se vypracoval až na hlavního zemědělského technika. Později vstoupil do veřejného života a stal se starostou obce Dymokury i města Poděbrady, kde působil celkem sedmáct let. Ve své práci se snažil podporovat rozvoj obcí a veřejného života.

Za svůj největší životní úspěch považuje především rodinu, své děti a vnoučata. I ve vyšším věku zůstává velmi aktivní, věnuje se běhu a sportu. Pravidelně běhá závody společně se synem a vnukem, což považuje za jednu z největších radostí svého života. Řídí se myšlenkou, že tajemstvím úspěchu není dělat jen to, co člověka baví, ale najít zalíbení v tom, co právě dělá.